

Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2010 — Confederación de Cooperativas Agrarias de España και CEPES κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-156/10)

(2010/C 148/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Confederación de Cooperativas Agrarias de España (Μαδρίτη, Ισπανία), Confederación Empresarial Española de la Economía Social (CEPES) (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. Araujo Boyd και M. Muñoz de Juan, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει δεκτούς και βάσιμους τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως,
- να ακυρώσει το άρθρο 1 της προσβαλλόμενης αποφάσεως,
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 15ης Δεκεμβρίου 2009 (ενίσχυση C 22/2001) σχετικά με τα μέτρα στήριξης του γεωργικού τομέα που εφάρμοσε η Ισπανία μετά την αύξηση της τιμής των καυσίμων. Η απόφαση αυτή διαπιστώνει ότι ορισμένα μέτρα στήριξης του γεωργικού τομέα που περιελήφθησαν στο βασικό νομοθετικό διάταγμα 10/2000, της 6ης Οκτωβρίου 2000, περί επειγόντων μέτρων στήριξης των τομέων της γεωργίας, της αλιείας και των μεταφορών⁽¹⁾, που κοινοποίησε η Ισπανία στις 29 Σεπτεμβρίου 2000, συνιστούν κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και διατάσσει την ανάκτησή τους.

Τα προαναφερθέντα μέτρα είχαν αποτελέσει αντικείμενο προγενέστερης αποφάσεως της Επιτροπής που εκδόθηκε στις 11 Νοεμβρίου 2001 (στο εξής: αρχική απόφαση), η οποία διαπίστωσε ότι «τα μέτρα στήριξης των γεωργικών συνεταιρισμών τα οποία προβλέπει το βασικό νομοθετικό διάταγμα 10/2000 [...] δεν συνιστούν ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ». Η αρχική αυτή απόφαση ακυρώθηκε με απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2006⁽²⁾, λόγω ελλείψεως αιτιολογίας, για

τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν έλαβε επαρκώς υπόψη στην απόφαση της την επίδραση που θα μπορούσαν να έχουν στο φορολογικό καθεστώς των συνεταιρισμών άλλοι φόροι, διαφορετικοί από τον φόρο εταιριών. Κατόπιν τούτου, και χωρίς να εκδώσει νέα απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας, η Επιτροπή, στις 15 Δεκεμβρίου 2009, εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.

Οι προσφεύγουσες επικαλούνται πέντε λόγους ακυρώσεως:

- Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή, εκ μέρους της Επιτροπής, του δικαιώματος ακροάσεως των ενδιαφερομένων μερών, στο μέτρο που το εν λόγω θεσμικό όργανο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία περιέχει συμπεράσματα διαμετρικά αντίθετα σε σχέση αυτά που περιλαμβάνονται στην αρχική απόφαση, χωρίς να κινήσει εκ νέου την επίσημη διαδικασία ούτε να παράσχει στα ενδιαφερόμενα μέρη τη δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις συναφώς.
- Με τον δεύτερο λόγο προσάπτεται στην Επιτροπή ότι δεν συμμορφώθηκε προς τα οριζόμενα με την απόφαση που εκδόθηκε επί της υποθέσεως T-146/03, η οποία περιορίστηκε στη διαπίστωση ότι η αρχική απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη ως προς ορισμένα σημεία της. Αντί να διορθώσει τις εν λόγω παρατυπίες, η Επιτροπή προχώρησε στην τροποποίηση ορισμένων σημείων της αρχικής αποφάσεως τα οποία δεν είχαν αποτελέσει αντικείμενο δικαστικού ελέγχου. Η ενέργεια αυτή της Επιτροπής παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των ενδιαφερομένων μερών.
- Τρίτον, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τον χαρακτηρισμό του μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως, καθόσον θεωρούν ότι δεν αρκεί για τον χαρακτηρισμό αυτό ο ισχυρισμός ότι, λόγω του φορολογικού τους καθεστώτος, που διαφέρει από αυτό των εταιριών, οι αγροτικοί συνεταιρισμοί που δεν πραγματοποιούν το 100 % των δραστηριοτήτων τους με τους εταίρους τους (συνεταιριστικό σύστημα στηριζόμενο αποκλειστικά στην αμοιβαιότητα) ωφελούνται από συγκεκριμένο «πλεονέκτημα», μη λαμβανομένου υπόψη ότι οι συνεταιρισμοί και οι κεφαλαιουχικές εταιρίες δεν βρίσκονται σε παρόμοια πραγματική και νομική κατάσταση. Επιπλέον, ακόμα και αν, παρά ταύτα, γίνει δεκτή η σύγκριση αυτή, το φορολογικό καθεστώς των συνεταιρισμών δεν συνεπάγεται πλεονέκτημα, αλλά διαφορές που δικαιολογούνται από τη διάρθρωση και τη φύση του ισπανικού φορολογικού συστήματος, όπως είχε αναγνωρίσει η ίδια η Επιτροπή με την αρχική της απόφαση, η οποία δεν αμφισβητήθηκε ως προς το σημείο αυτό με την απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2006.
- Με τον τέταρτο λόγο, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν παρέθεσε επαρκή αιτιολογία και έσφαλε κατά την ανάλυση της συμβατότητας του μέτρου, υπό το πρίσμα των οριζομένων στο άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, καθώς και ότι το εν λόγω μέτρο έπρεπε να κηρυχθεί συμβατό με το δικαίο της Ένωσης.

— Τέλος, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν το κύρος της διαταγής περί ανακήρυξης της ενισχύσεως που περιέχει η προσβαλλόμενη απόφαση.

- (¹) Boletín Oficial del Estado (Ισπανική Εφημερίδα της Κυβερνήσεως) 241/2000 της 7ης Οκτωβρίου 2000, σ. 34614.
 (²) Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2006, T-146/03, Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid και Federació Catalana de Estaciones de Servicio κατά Επιτροπής (Συλλογή 2006, σ. II-98).

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2010 — Barilla κατά ΓΕΕΑ — Brauerei Schlösser (ALIXIR)

(Υπόθεση T-157/10)

(2010/C 148/76)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Barilla G. e R. Fratelli SpA (Πάρμα, Ιταλία)
 (εκπρόσωποι: A. Colmano, G. Sironi και A. Vanzetti, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Brauerei Schlösser GmbH (Ντίσελντορφ, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 25ης Ιανουαρίου 2010 στην υπόθεση R 820/2009-2·

— να απορρίψει την ανακοπή που άσκησε η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών κατά της καταχωρίσεως του επίμαχου κοινοτικού σήματος·

— επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση στο καθού για να απορρίψει την ανακοπή και

— να καταδικάσει το καθού και την αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «ALIXIR», για προϊόντα, μεταξύ άλλων, της κλάσεως 32

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το καταχωρισμένο γερμανικό λεκτικό σήμα «Elixeer», για προϊόντα της κλάσεως 32

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: δέχεται την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απορρίπτει την προσφυγή

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων.

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2010 — Longevity Health Products κατά ΓΕΕΑ — Tecnofar (E-PLEX)

(Υπόθεση T-161/10)

(2010/C 148/77)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Longevity Health Products, Inc. (Nassau, Μπαχάμες) (εκπρόσωπος: J. Korab, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Tecnofar — Industria Tecnica Farmaceutica, SA (Λισσαβόνα, Πορτογαλία)